

sus forandres de Ord „Forestaae Waabenovelseser“ til, Forestaae de aarlige Exerceertider, Exerceerestoler, andre Øvelser.”

ad § 17.

I Paragraphens første Linie udgaae de Ord „uden Beføstning for Militairstaten“ og i deres Sted sættes „mod en Betaling af Militairstaten af 8 Sk. pr. Hest i Føringsspenge for hver Mil.“

ad § 19.

Efter Ordet i Paragraphens 4de Linie forneden „Militairstaten“ tilføies „uden Betaling,“ og til Slutningen af Paragraphen tilføies følgende Passus: „dog maae disse Heste ei være over 9 Aar gamle, og blive de derhos at taxere af bemeldte Mynstringscommissiøner, som dog ei maae ansætte dem til en højere Værdi end 135 Rbd.“

Med disse Endringer tillader Udvalget sig, at indstille Lovforslaget til Antagelse af Landstthinget.

Medundertegnede, S. Petersen, kan med min bedste Villie i Henseende til Udredning af Heste til Hærens Brug ikke i enkelte Hovedpuncter dele Mening eller Anskuelse med den ærede Majoritet. Jeg troer, at naar Hestene skulle være en Statsejendom, som Krigsbestyrelsen kan, og bør disponere over, til hvad Tid derfor kan have Brug, ligesom for ethvert andet Krigsmateriale, der udfordres til Fædrelandets almindelige Forsvar, maa de omtalte Hestes Udredning blive en Statsbyrde, hvortil enhver Statsborger bør komme til at svare sin Andeel; det vil saaledes staae klart for Enhver, at det er Statens Heste. Ligesom Anordningen af 1774 nu giver Anledning til Misforstaaelse, saaledes kan nemlig efter min Mening det forelagte Udkast til en ny Hesteudredningslovs i sin Tid ogsaa gjøre det, og det var vistnok meget at ønske, om en Lov kunde skrives saaledes, at ikke alene den juridiske Lærde kan forstaae og forklare den, men ogsaa Andre, hvem det bliver paalagt at rette sig derefter. Hvad benævnte Hestes Underhold derimod angaaer, kunde der vel være Noget, som taler for, at det kunde være af statsøkonomisk Interesse, at denne Byrde fordeles forholdsvis paa alt Hartfornet i Kongeriget for en nogen-

lunde tilstrækkelig Betaling, da i dette Tilfælde enkelte Lægder eller Communer ikke være udsatte for den Risiko, som ved at udrede. Grunden, hvorfor jeg ikke har stillet noget Forslag, er, fordi der igjennem næsten hele Lovudkastet gaaer Noget, der strider imod mit Princip, og som er indflettet saaledes deri, at dersom man vilde indflette dette, vilde deraf fremgaae, at hele Loven blev forkastet, hvilket jeg mener, vel var det rigtige, men som jeg for Tiden dog ikke skal indlade mig paa at foreslaae, ihvorvel jeg vil overlade det til Bedømmelse af mere oplyste og indsigtsfulde Mænd end jeg. Jeg skal imidlertid forbeholde mig, at stille Forslag, dersom jeg under denne Sags videre Behandling skalde see mig foranlediget dertil.

Køster. Nyholm. Neergaard.
Formand. Ordfører.

J. N. F. Leth. S. Petersen.

XXXIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om den jydskse Soldgrændses Ophævelse, Brændeviisbeskatningens Forandring og Consumtionens Ophor udenfor samt Omordning i Kjøbenhavn.

(Udgivet af Landstthingets Udvalg.)

Forsaauidt det Lovforslag, som er overgivet undertegnede Udvalg til Betænkning, gaaer ud paa at stadfæste den foreløbige Lov af 15de Septbr. d. A., hvorved Soldgrændsen imellem Nørrejylland og Hertugdømmet Slesvig, saavel som Consumtions- og Formalingssafgifterne for Kjøbstædernes Bedkommende er ophævet, anbefales det eenstemmigen til Antagelse af Landstthinget. Det samme gjælder ogsaa om den Deel af Forslaget, som sigter til, fra næste